

Vlastimil Podracký: Proč západní civilizace upadá?

 infokurýr.cz/n/2024/11/01/vlastimil-podracky-proc-zapadni-civilizace-upada

kurýr

1. listopadu 2024

O úpadku západní civilizace snad dnes nikdo nepochybuje a nemusím jej dokazovat. Soustředme se na příčiny.

Každá civilizace ve svém zrodu a růstu nese zárodky svého zániku. Jsou to zpočátku nepoznatelné věci, které se vlastně rodí nevčasnou reakcí na okolní změny, zbedněností a neschopností vidět realitu. Někdy reagovat ani není možno, protože by se civilizace vzdávala podstatných věcí, na kterých stojí.

Západní civilizace vyrostla na svobodné kreativitě nesvázané přísně ideologickými pravidly, začala se rozvíjet tehdy, když evangelické křesťanství vysvětlilo na základě Bible, že světské bohatství je Boží přízeň a práce byla prohlášena za askezi. Ale výsledky se mohly dostavit jen tenkrát, když Evropané ovládli svět a začali využívat jeho bohatství. Zároveň přebytkem obyvatelstva zaplavovali neosídlené kontinenty, jejichž domácí obyvatelstvo to v mnohých případech nepřežilo. Staré civilizace v Asii neměly takové technické prostředky, aby mohly vzdorovat evropské nadvládě, a podřídily se v nějakém módu. Všimněme si, že Čína nebo Indie žádné kolonie v Africe nebo Americe nevytvořily. Jednak to neměly v jejich morálním kódu a jednak by ani neuměly toho nějak využít, protože neměly tenkrát přebytek obyvatelstva ani průmysl, který by potřeboval suroviny.

Proč civilizace, jako třeba čínská, ještě ve středověku vyspělejší než Evropa, zaostala, je otázka právě oné nespoutanosti evropských způsobů získávání prospěchu, protože všechny civilizace měly vždy určitou morálku a kázeň, ale Evropané to postupně ztratili tváří v tvář obrovským příležitostem, které se nabízely vyspělejšími technickými prostředky. Všimněme si jednání španělského královského páru ke

Krištofu Kolumbovi, který byl obviněn, že nejedná s domorodci v nově objevených zemích křesťansky. Král se snažil zavést v Americe pravidla platná v Evropě. Nakonec toho musel nechat, protože příležitostí zbohatnout pro dobrodruhy bylo tolik, že to prostě nešlo. To se opakovalo v ostatních oblastech Ameriky. Najednou se objevily metody dávno zaniklé, třeba otrokářství. Vraždění domorodců bylo normální. Evropa dělala, že to nevidí, Jezuité pokřtěné domorodce bránili, ale marně.

Protože k ovládnutí světa bylo zapotřebí vyspělé techniky, zapojily se do procesu bohatnutí i ostatní národy Evropy, které neměly kolonie, ale vybudovaly průmysl. Protože však byly až v druhém sledu, vznikla první světová válka, která byla motivována německou a italskou snahou o získání kolonií. Japonsko mělo tytéž důvody. Pro mnohé státy Afriky a Asie status kolonie znamenal pokrok využitím evropských způsobů práce a převzetí technologií. Koloniální velmoci sice potřebovaly do nějaké míry pokrok v koloniích, ale tak, aby neztratily nad ním kontrolu. Jejich kontrola se ovšem postupně vytrácela, ale pokrok už zůstal. To platí především pro Čínu, jejíž pokrok si bez západních technologií nelze představit.

Dnes se dozvídáme o Rusku hlavně dezinformace a pomluvy, proto je zapotřebí pravdivého pohledu na ruské dějiny. Rusko se stalo velmocí porážkou Švédů a rozpadem polského státu. Už předtím se etablovalo jako stát porážkou tatarských chanátů a zánikem jejich území, které postupně osidlovalo (včetně Krymu). Počínaje carem Petrem I. se Rusko stávalo postupně evropskou průmyslovou zemí a přebíralo evropské civilizační návyky. Koloniální velmoci měly svoje kolonie v zámoří, Rusko je mělo „za humny“, proto vzniklo rčení, že neví, kde začíná a kde končí.

Srovnávat metody ruské kolonizace s ostatními koloniálními velmocemi je obtížné a Rusové mohou tvrdit, že byla podstatně mírnější (nebylo otrokářství, nebyla rozsáhlá genocida). Populační exploze slovanského obyvatelstva zaplavovala nově získaná území, podobně jako exploze evropských národů zaplavovala Ameriku. Pro

původní obyvatelstvo to ovšem v Rusku obvykle nepřinášelo fatální ztrátu existence, pouze některé muslimské národy nechtěly žít pod křesťanskou vládou a jejich příslušníci se vystěhovali. V některých oblastech Ruska se usidlovaly evropské národy, v Povolží Němci, na Volyni Češi apod. Mnoho Evropanů v Rusku zbohatlo. Obyčejní lidé obvykle nepocítovali nějakou nesvobodu, zachovávali si jazyk a kulturu. Potlačovány byly levicové a anarchistické názory a projevy. O koloniích v Rusku se nedá hovořit, protože Rusko osidlovalo východ země podobně jako USA západ (také nevnímáme Kalifornii jako kolonii New Yorku).

Proletariát by vůbec nevznikl nebýt průmyslové revoluce a lidé by živořili ve venkovských poměrech jako ve středověku nebo tak jak v té době v Indii či Číně. Mnoho lidí by se ani nenarodilo nebo by zemřelo v dětském věku na banální nemoci, nebyla by populační exploze. Na tomto pokroku se proletariát podílel také a také zlepšoval svoje postavení, kterého by bez kolonialismu nikdy nedosáhl. I bída proletariátu se mohla odstraňovat díky kolonialismu.

Úroveň Západu není možná bez koloniálního aspektu. Dokonce i znečišťující průmysl se odsunul do kolonií, aby doma nesmrđěl ekologům. Navíc doma už nejsou dělníci, kteří by dělali revoluce, třídní problémy se také odsunuly. Vykořisťování kolonií stále funguje, všechny ty levné pracovní síly se zhodnotí v laciných výrobcích nám prodávaných. To vyžaduje neustálou kontrolu americkou armádou a zásahy, aby nevzrostla opoziční mocenská síla. Je to celá vypracovaná soustava, jak peníze nasávat domů, od zisků monopolů až po dolarové finanční operace a levnými výrobky zaplavovaná západní civilizace, na kterých vydělávají překupníci, ale výhodu mají všichni. Zvláště Evropa nemá suroviny ani lacinou pracovní sílu, a přitom konzumuje převážně levné výrobky z kolonií. Vše to je žití na úkor jiných, které musí každý v Evropě cítit. Dovedete si představit, že bychom to měli všechno vyrábět sami? Jak bychom to dělali bez lidí a bez surovin? Kolik by to stálo?

Nevhodně se chovající země se musí „obrodit“ barevnou revolucí a koloniemi se stát, nebo být neustále rozkládány vnitřními rozvraty působenými nějakou skupinou fanatiků náboženských nebo nacionalistických. Ty země, které se tak nechovají, jsou „darebácké“. Rusko se mělo také stát takovou kolonií, už byli připraveni vládci, kteří by předali přírodní bohatství země západním monopolům, ale přece jen zůstala v pozadí jakási nezávislá síla (asi KGB), která vynesla do čela Putina, aby tomu zabránil. Tím se Rusko nestalo součástí západní civilizace, ale opět obnovilo svoji nezávislou moc a vystupuje dnes úspěšně proti Západu. Vzrůstající mocenská centra to ráda vidí, protože jejich snaha je se z koloniální závislosti na Západu vymanit.

Jeden důležitý faktor úspěchu západní civilizace, tedy kolonialismus, dostává závažné trhliny. Zpochybněna je samotná základna západní civilizace, bez které by nikdy nevznikla současná úroveň blahobytu. Přitom většina vynálezů a technologických vzorů pochází ze Západu. Jiné civilizace, dříve odstavené od světového dění, se probudily a dohání svoje zpoždění, což jim umožňují i západní technologie.

Západní civilizace překročila „bod nepřirozenosti“, přirozené principy se ze života vytrácí, porody nemohou už být bez asistence lékařů, dětí je málo, civilizační choroby se šíří, lidé nechtějí dělat manuální práci, obtíž se stává jakákoliv práce a zodpovědnost. Vznikají ideologie nepřirozenosti jako třeba genderismus, všechny homo a transsexuální ideály. Vědomí úpadku je zničující samo od sebe, liberální idea hlásá, že každý má být sám sebou, tedy uzavřen do sebe (egocentrismus) a odmítání kolektivních ideálů vyžadujících nezištnou angažovanost. Egocentrista nehájí svoji zemi, je mu jedno, jestli ji zaplaví migranti a zavedou jinou kulturu. Nihilismus se promítá do ignorace.

Vznik nových mocenských center a tím postupný zánik západního kolonialismu je nutný vývojový rys. Západní civilizace, už jen křehká květina před zvadnutím, to vidí jako nebezpečí, jako poslední ránu

z milosti. Myslím, že vědomí tohoto nebezpečí je podstatnou příčinou dnešních konfliktů. Západ má obrovskou spotřebu a neuvěřitelné plýtvání. Není schopen se toho zbavit. Sám bez koloniálních praktik to nezaplátí.

Západ je si celého tohoto paradigmatu vědom, a to se promítá i do ideologie. Všechny ideologie jsou dnes založeny na nihilismu (jsou to jen jakési parciální omezené ideály). Lidé jsou si vědomi, že se nemají podle čeho řídit, co by jim mělo být svaté. Dřívější cíl – bohatství, se stal pochybným, protestantská etika zaniká proto, že si všichni uvědomují, že je honba za blahobytem zavedla na scestí. Jiný cíl není. Absence cíle vytváří absenci etických hodnot. Původní etické hodnoty se relativizují. Pravidla nastavují mocní bez nadřazených etických hodnot. Jedním z důvodů, proč si to mohou dovolit je, že jsou kdesi za mořem a nepostižitelní, nepodléhající demokraticky zvoleným institucím. Zatím nás potřebují jako pracovní sílu, protože i my jsme jakýsi druh kolonie, pouze neradi vidí nějaké bratříčkování s jinými mocenskými centry, což se posuzuje jako zrada.

Vlastimil Podracký